

er jo en række ting på en og samme tid. Det er for det første ønsket om at få et ensartet tilsyn. Der var flere af ordførerne, der var inde på som noget særskilt positivt, at vi ikke har ét bestemt kommunetilsyn i forhold til amtskommunerne og et andet i forhold til primærkommunerne, at vi ikke har ét bestemt tilsyn i forhold til Frederiksberg/Københavns Kommuner og et andet i forhold til de resterende kommuner. Så det har været en del af drivkraften at få skabt et ensartet tilsyn.

En anden del af drivkraften har været at få sat en tyk streg under, at det tilsyn, der føres, er et legalitetstilsyn, og at fjerne enhver mistanke, om end den er nok så uberettiget, om, at det forhold, at der har siddet politikere i tilsynsrådene, har haft den betydning, at tilsynet var andet og mere end et legalitetstilsyn. Det er nogle af de overvejelser, der har ført til ønsket om at trække politikerne ud og koncentrere det hos juristerne i statsamtterne.

Kl. 17.20

Det, jeg så kan konstatere, når man dykker dybere ned i det – og Farumsagen har jo i den grad pirket til de her ting – er jo, at den normeringsmæssige platform for det tilsyn er relativt skrøbelig. Vi taler om, at der er 23 medarbejdere i statsamtterne knyttet op på den opgave, hvoraf kun de 12 er fuldtidsansatte sagsbehandlere.

Farumsagen, om end den jo nok er, kan man sige, særlig vanskelig, har jo understreget, at de kvalifikationer, der skal til for at føre et offensivt tilsyn, er mangeartede. Det er jo sådan set også baggrunden for, at vi med opbakning fra Folketingets Finansudvalg har styrket muligheden for, at tilsynet i Frederiksborg Statsamt kan skærpes ganske betydeligt for simpelt hen at være på omgangshøjde med de problemstillinger, som det tilsyn skal håndtere i den aktuelle situation.

Det fører simpelt hen frem til en vurdering af, at med 23 medarbejdere, hvoraf kun 12 er fuldtidsansatte, spredt ud på 14 adresser, og med op mod 1.300 afsluttede kommunale tilsynssager, er tingene simpelt hen ikke robuste nok, for at bruge hr. Knud Erik Kirkegaards udtryk.

Det er altså baggrunden for at sige, at det forekommer fornuftigt – når vi nu har en historisk chance for at få rettet op på nogle ting og få skabt et ensartet tilsyn, uanset om det udøves i forhold til primærkommuner eller amtskommuner – at få rettet op på tingene og få skabt en solid platform, hvorfra dette legalitetstilsyn kan udvirkes.

Jeg vil gerne gøre op med enhver idé om, at der hermed skulle ligge kimen til noget andet. Der var i 2001 723,9 årsværk i statsamtterne, og det, forslaget her går på, er, at 23 af disse 724 årsværk samles på fem udvalgte adresser. Dem kan man så diskutere, og man kan for min skyld også godt diskutere under det videre arbejde, om det lige præcis er fem, eller om man ville få nogenlunde den samme effekt ved, at det ikke var fem, men seks. Om det lige præcis er de statsamtter, jeg har foreslået, er selvfølgelig til diskussion – alt er jo til diskussion, men det er også til diskussion, hvis man vil i dialog med mig.

Det, der driver, er ambitionen om at få skabt et robust tilsyn, og jeg synes, at tallene sådan set taler deres tydelige sprog, og jeg synes også, at forholdet 23 op mod 724 medarbejdere understreger, at der jo ikke her er tale om, sådan som hr. Mogens Nørgård Pedersen kom til at sige det, at vi nu kun har fem statsamtmand. Vi har lige præcis lige mange statsamtmand både før og efter lovgivningen her, men vi har, hvis lovgivningen ellers bliver vedtaget i den form, jeg har lagt frem, fem statsamtmand, der har den særlige rolle at føre et kommunetilsyn. Og vi taler altså om noget, der ligner 1½ medarbejder pr. statsamtmand, som centraliseres.

Hr. Ole Stavad brugte udtrykket, og jeg citerer efter min hukommelse, at det her »risikerer at blive oplevet« som en forløber for ... osv. Til det vil jeg gerne sige, at det er jeg selvfølgelig også bekendt med, for det er jo ikke nyt – jeg har jo hørt synspunktet og har også oplevet det på møder rundt omkring i landet – men jeg vil gerne sige, at jeg mener sådan set også, at vi, der har deltaget i debatten her og i øvrigt skal stemme for eller imod den her lovgivning, jo har, kan man sige, en medindflydelse på, hvordan ting risikerer at blive oplevet. Jeg tror sådan set meget på, at hvis man argumenterer sagligt for det her, hvis man får videreformidlet de tal, jeg bl.a. har givet her, altså tallene for, hvor mange stillinger det egentlig er, der er i spil, og hvis man får signaleret, hvad jeg også har forsøgt at gøre i bemærkningerne, at vi er parate til at ændre ved det, vi her beslutter, såfremt Strukturkommissionens arbejde fører en fremtidig struktur med sig, der gør det fornuftigt, så må man også kunne minimere risikoen for, at man ude i det kommunale landskab oplever, at det her er en forsmag på noget.

Derfor er jeg også glad for, at hr. Poul Nørgaard, som heller ikke var afklaret med hensyn